

עו:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

מסורת הש"ס

(6) פסחים דף יג: (מנחות עט: קב: כריתות כד: ממונה כג:); (8) מנחות דף קא: (שופטים דעוקין פ"ג); (9) פסחים דף יא: (שופטים דף יא:); (10) ד"ה (שפעה); (11) ד"ה דמחא; (12) גי' כ"י שפיר נפסל.

הגהות הב"ח

(6) תוס' ד"ה והלא זריקה וכו' טוב בקדשים מ"ט רמין דכל כמה וכו' משמע דלמאן דלמחר: (8) מאד דאע"ג ללמדי אחריו:

מוקף רש"י

כל העומד לזרוק. שאינו מחוסר אלא זריקה. כדורוק דמי. לזול עליו כל שס פטולו קדש קדשים. אכל לאשתורי לא משתרי פד זריק (פסחים יג:). לן לפני זריקה. לא היתה לו שם הסגר (מנחות קא:).

בעלי מומין. שמיטתן הימרה בחון: ספי. לשון מריח נקנקן כמו תהי ליה אלנקינה (בי"ד ד' עג.). כלומר דייק לה רבי אלעזר ופרין לרבי אלעזר דרבי יוחנן וכו' שמיטתו מתמת והלא זריקה מתמת וכשעת טביחה שמיטה שאינה ראויה היא: אישמיטיסיה. לרבי אלעזר הא לר' שמעון כל העומד כו': וכל העומד לפדום כו'. ובעלי מומין כפדום דמו הואיל וסופן לך.

וכבעלי מומין מעיקרן עסקין דלי בשקדים הקדישן את מומן חו לא חו לפדיון משנשטו דשמעון ליה לרבי שמעון בן לקיש אליבא דר' שמעון בשמעתא דברייא דמסקת ממונה (ד' ג:); קדשי מזבח ככלל העמדה והערכה ומשנשטתה אינה יכולה לעמוד אבל כבעל מוס מעיקרו מודה: יש נוסר שמטתא כו'. לרבי שמעון איסורי הנאה אין מעמלין טומאת אובלין דריש מכל האוכל אשר יאכלו אוכל שאמה יכול להאכילו לאחריס או לנכרי או לשראל קרוי אובל בפרק קמא דבבבבבות (ד' ט:); ואם הימה לה שעת הימר הנאה משנשטתה ירדה עליו דין קבלת טומאה ואפילו נאסר לאחר כן מקבלת טומאה: לן לפני זריקה. קדשים הנפסלין להיות נותר בליה אמת כגון תודה וקדשי קדשים כולן אם לא זרק דמן ולא ניטר באלילה אין מטמא טומאת אובלין: וקיימא לן.

בפרק המנחות והנכסים (י"א) דהאי לפני זריקה קודם שנראה לזריקה קאמר דלא היה ליה שהות ביום דלאו עומד לזרוק ביום היה לזריקה דהו שהות ביום אובל הוא אלמא כרוק דמי: פרה

בפרק המנחות והנכסים (י"א) דהאי לפני זריקה קודם שנראה לזריקה קאמר דלא היה ליה שהות ביום דלאו עומד לזרוק ביום היה לזריקה דהו שהות ביום אובל הוא אלמא כרוק דמי: פרה

ור"ל אמר בו. ריש לקיש לא קאי אסוגיא דין דלדידיה לא זריק למימר דרבי שמעון קאי אמילתא אחריתי אלא לפי דבריו דמוקי מתניתין לעיל (ד' פח:); כשהקדישו בעלים ביד גגז מוקף לה כשהו בעלי מומין בחון: בשוחט בעלי מומין בחון. פי

וריש לקיש אמר בשוחט בעלי מומין בחון תהי בה רבי אלעזר לר' יוחנן שחיטה מתרת והלא זריקה מתרת לריש לקיש שחיטה מתרת והלא פרייה מותרת אשתמיטתיה הא דרבי שמעון (כל העומד לזרוק כרוק דמי וכל העומד לפדות ככדוי דמי כל העומד לזרוק כרוק דמי דתניא ר' רבי שמעון אומר יש נותר שהוא מטמא טומאת אובלין ויש נותר שאינו מטמא טומאת אובלין כיצד לן לפני זריקה אינו מטמא טומאת אובלין לאחר זריקה מטמא טומאת אובלין וקיימא לן מאי לפני זריקה קודם שנראה לזריקה לאחר זריקה לן דהוא דלא הויה שרות ביום למזריקה דשחיטה סמוך לשקיעת החמה ואינו מטמא טומאת אובלין לאחר שנראה לזריקה לן דהויה שרות ביום למזריקה מטמא טומאת אובלין אלמא כל העומד לזרוק כרוק דמי וכל העומד לפדות ככדוי דמי דתניא רבי שמעון אומר פרה

הכי אלמא כרוק דמי דהויה שרות ביום למזריקה מטמא טומאת אובלין אלמא כל העומד לזרוק כרוק דמי וכל העומד לפדות ככדוי דמי דתניא רבי שמעון אומר פרה

פרה